

атели народни и които са писани на листовъ край отгоре, и които не са писани, каквото г. г. Топчилещевичи и много други таквья, защото ме предстанаха за това народно дѣло съ голѣма ревность любовародна; а най-паче преблагодаримъ на господина Ралла хриз. Маврида родомъ Шуменца, който мя подрепи преблагородно каквото за издание а—го тома, така и за б—го; защото на сѣкѣй мѣслецъ по тридесять двостольника (диреклии таларе) за негово издание испраща да предлагамъ на печатарина, та така можехъ да пристигнемъ да го совершимъ. Досенова става що е броилъ 360 двастольника, а що е собралъ отъ оныя що са въ Одеса, въ Влахо-Богданія и во Болгарія спомоществатели, то остава на тѣхъ да смыслятъ. Предъ осмь дена писуваше ми че въ цѣло Терново и въ неговы окрестны страны, гдѣто пращаль 48 тѣла, едвамъ и едвамъ само четири намѣрили мѣсто! Таква народна тамо существува ревность! Той благородный и родолюбивый мужъ господинъ Мавридъ, както искренній ревнитель народнаго образования не пожали нито особый и превосходный трудъ“ и пр. (стр. 191 и 192 отъ т. II.)

Въ поканата за записване абонати на „Любословіе“, която Фотиновъ е пусяхлъ двѣ години прѣди самото „Любословіе“ и която днесъ е извѣстна подъ името „пробенъ номеръ“, се съдържа и самата программа на неговото списание. Въ тази программа има такива здрави мисли и разсуждения, такива чисти и свѣтли идеи, щото смѣло можемъ да пожелаемъ: дано нашето сегашно общество и вѣстникарство бжде проникнато отъ тия идеални погледи за задачата на нашия животъ и важната роля на печата въ настоящето и бъдещето. Нека съ наши думи да изложимъ тия взглядове на Фотинова:

Български народе! Нѣкои хора на тоя свѣтъ, захваща Фотиновъ. искать да се покажътъ и похвалятъ съ богатството си, съ величието си, съ своята сила и дарувание, като правятъ това само на себѣ си да угодижтъ; но азъ прѣдпочитайки общата полза и общото добро отъ всѣко величие и богатство и като виждамъ, че и азъ съмъ отъ сѣщия тоя български народъ, слѣдователно съмъ длъженъ да се грижжъ за ползата на тоя народъ, държажъ съ Божията помощъ да излѣзна прѣдъ свѣтътъ съ такъво едно дѣло, което се надѣвамъ и уповавамъ да бжде прѣдпочтено най-повече на нашия народъ отъ много други мирски работи.

Богъ е създалъ челоуѣка словесенъ, като му е далъ умъ и разумъ да се учи и разумѣва всичко и да различава